

κ.ά.) 'ποδ-δεπάζω Κύπρ. — Δλιτέρτ. Τζωπρ. τραούδ. 2,13 ἀποδεπάζ-ζω Καλαβρ. (Μπόβ.) 'ποδεπάζ-ζω Καλαβρ. (Μπόβ.) 'ποδεπάω Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀποσκεπάνω Πόντ. (Οἶν.) ἀπουσκιπάν-νου Λυκ. (Λιβύσσ.)

Τὸ μεσν. ἀποσκεπάζω.

1) Ἀφαιρῶ τὸ σκέπασμα, ἀποκαλύπτω Καλαβρ. (Μπόβ.) Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ.): 'Ποδ-δέπας' τὸ ζυμάριν νὰ μὲν πολ-λυπάρη Κύπρ. Νὰ 'ποδ-δεπάσης τὸν γιόν σου τῷ' ἔχει πολ-λήν πυρὰν ποῦ κοιμᾶται αὐτόθι. Μὴ ἀποσκεπάσης τὸ μωρὸν Κερασ. 'Αποσκεπάξον τὸ χαλκὸν (τὸν λέβητα) αὐτόθι. β) Μεταφ. ἀποκαλύπτω, φανερώω Πόντ. (Κερασ.) — ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν.: Θ' ἀποδκεπάζω τὴ δουλείαν Κερασ. || Ποίημ.

Νὰ ξερεις πῶς ἡ ἄβυσσος καὶ τὸ τρανὸ τῆς χάσας λησμονημένα καὶ παλαιὰ κρυφὰ μοῦ ἀποσκεπάζουν ΚΚρυστάλλ. ἔνθ' ἄν. Συνών. ξεσκεπάζω. Καὶ μέσ. ἀφαιρῶ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς μου Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) 2) Οἶονεὶ ἀποκαλύπτων τι διὰ νὰ ἴδω αὐτὸ παρατηρῶ ἢ παρακλύπτων κοιτάζω Κύπρ.: 'Εποδ-δέπασα τῷ' ἐν τὸν εἶδα. Εὐτὺς ἄν-νοίει καὶ 'ποδ-δεπάζει πὺν-ναν πορτὶν τοῦ παναθυρκοῦ. 'Ποδ-δέπασε εἰς τὴν πόρταν, ποιοὺς ἐρχεται. 'Ποδ-δέπασε νὰ δοῦμεν πόθ-θεν ἐρχεται. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. 1,270 (ἔκδ. R.Dawkins) «πηγαίνοντά του ἀποσκεπασέν τον εἰς τὸ πέλαγος». Συνών. προβάλλω. β) Ρίπτω ἐν βλέμμα κάπως ἀδιάφορον καὶ φεύγω Κύπρ. — Δλιτέρτ. ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

'Εθέλαμεν σὰς ἔσ-σω μας, ἔσ-σω σὰς γιὰ νὰ ποῦμεν τῷ δι νὰ 'ποδ-δεπάσετε τῷ νὰ 'ποχωριστοῦμεν Δλιτέρτ. ἔνθ' ἄν. 3) Ἐπιβλέπω, ἐπιτηρῶ Κύπρ.: 'Εν-νὰ πάω 'ς τὸ χωρὸν τῷ νὰ 'ποδ-δέπαζε τῷ τὰ κτηνὰ μου ὅσον νὰ 'ρω. Συνών. ἀποσκέπω. 4) Καλύπτω ὅλως, ἐν γένει καλύπτω Ζάκ. Ἡπ. Κέρκ. Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μακεδ. (Βογατσ.) κ.ά.: Δὲν ἀποσκεπάσαμε ἀκόμη τὸ σπῖτι, μᾶς λείπουν λίγα κεραμίδια Κρήτ. || Ἄσμ.

Νεραντζὰ μὲ τ' ἄνθη καὶ μὲ νεὸ καρπό,
ἄφ' ὅς με 'ς τὴ ρίζα ν' ἀποκοιμηθῶ,
μὲ χρυσὸ μαντήλι ν' ἀποσκεπαστῶ

Ἡπ.

Κάντε τὸ μνημὲν μου βαθειὸ καὶ μέσα βάλετέ με καὶ πάρτε κι ἄσπρα μάρμαρα κι ἀποσκεπάσετε με Ζάκ. 5) Μεταφ. προστατεύω, ὑποστηρίζω, βοηθῶ Ἡπ. Κρήτ. (Βιάνν.) Κῶς: Νὰ πάρης μιὰ νύφη νὰ σ' ἀγαπᾷ καὶ νὰ σ' ἀποσκεπάζῃ Βιάνν. || Ἄσμ.

'Αγιε μου Γεώργι γλήγορε καὶ γριβοκαβαλλάρι,
βόηθα καὶ ἀποσκεπάζε τὸ ἄξιον παλληκάρι

Ἡπ. β) Μέσ. ἐρχομαι εἰς γάμον, ἰδίᾳ ἐπὶ γυναικός, ὑπανδρεύομαι Κέρκ. Παξ.: Εἴπαμε τὸν καλὸ λόγον ν' ἀποσκεπαστῇ κι αὐτὴ ποῦ εἶναι ἀδύνατο μέρος, νὰ πάῃ 'ς ἀντρός χέρι Παξ. 'Αποσκεπάστηκε τὸ φτωχὸ κ' ἐγλύτωσε Κέρκ.

6) Συγκαλύπτω τινὰ διὰ νὰ ἀποκρύψω ἐπιμέμπτων πρᾶξιν τοῦ ἢ συγκαλύπτω, ἀποσιωπῶ ἐπιμέμπτων πρᾶξιν Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Ἰαδριανούπ. Αἰν.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Κρήτ. (Σέλιν. Χαν.) Μακεδ. (Βογατσ. Βλάστ.) Πελοπν. (Λακων.) Σαμοθρ. Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Πολλὰ εἶχανε καμωμένα πρὶ νὰ παδρευτοῦνε, μὰ τὰ καταφέρανε καὶ τ' ἀποσκεπάσανε Χαν. Τ' ἀπουσκέπας' οὐλ' αὐτὴ Ζαγόρ. 'Αποσκεπάσο τὸ παιδί Λακων. Ἦτανε κατηγορημένη, ἀλλὰ τὴν 'ποσεπάσανε Αὐλωνάρ. Γιάντα θέλεις ν' τὸ 'ποσεπάσης γιὰ τὰ ἔργατά του; (ν' = νὰ) αὐτόθι. Ἔδω πουλ' μᾶ νὰ τ' ἀπουσκιπᾷς (ἔδω = τώρα) Σαμοθρ. || Φρ. Ἡ κοιμᾷ δὲν ἀποσκεπάζεται (ἐπὶ τῶν ἀνόμως συλλαμβανουσῶν) Λακων. Συνών. ἀποκοιμίζω Α 2, σκεπάζω.

ἀποσκέπασι ἢ, Κέρκ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσκεπάζω.

1) Ἡ διὰ γάμου ἀποκατάστασις κόρης Κέρκ. Συνών. ἀποσκέπασμα. 2) Σκοτοδινία, τάσις πρὸς λιποθυμίαν Κρήτ.: Ἐκεῖα ποῦ κάθουμου μοῦ ῥθεν ἀποσκέπασι. Συνών. σκέπη, σκέπασι.

ἀποσκέπασμα τό, Κέρκ. — Λεξ. Δημητρ. ἀποδκεπασμαν Πόντ. (Κερασ.) ἀποδκεπαγμαν Πόντ. (Κερασ. Σάντ.) Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσκεπάζω.

1) Ἀφαίρεσις καλύμματος, ἀποκάλυψις. Συνών. ξεσκεπασμα. 2) Ἀποσκέπασι 1, ὁ ἰδ., Κέρκ. 3) Συγκάλυψις, ἀποσιώπησις ἐπιμέμπτων πρᾶξεως Λεξ. Δημητρ.

ἀποσκεπαστὰ ἐπίρρ. ἁμάρτ. ἀπουσκιπαστὰ Θράκ. (Ἰαδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀποσκεπαστός.

Οὐχὶ παρησιαστικῶς, ἀλλὰ συγκεκαλυμμένως, πλαγίως πως: Τοῦ εἶπα ἀπουσκιπαστά.

ἀποσκεπαστικὰ ἐπίρρ. Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἁμάρτ. ἐπιθ. ἀποσκεπαστικός.

Κρυφίως. Συνών. ἀποσκεπαστικᾶτα.

ἀποσκεπαστικᾶτα ἐπίρρ. Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἁμάρτ. ἐπιθ. ἀποσκεπαστικᾶτος.

Ἀποσκεπαστικά, ὁ ἰδ.

ἀποσκεπαστός ἐπιθ. Ἡπ. — Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀποσκεπάζω.

Ὁ φαινομενικῶς μὲν ἀγαθός, πράγματι δὲ δόλιος.

ἀποδκεπαστος ἐπιθ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ.ά.) ἀποδέπατο Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀποδκεπας Πόντ. (Ἱμερ.)

Τὸ μεσν. ἐπιθ. ἀποσκέπαστος. Ἰδ. Φραντζῆ Χρον. 421,10 (ἔκδ. Βόννης) «νὰ τὸ εἴπωσι τὸν πάπαν γονατιστοὶ καὶ ἀποσκέπαστοι».

1) Ἀσκεπὴς τὴν κεφαλὴν, ἀποκεκαλυμμένος Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ.ά.): Φρ. Ἀζώσταρος κι ἀποδκεπας ἐπέμ'νεν (ἐπὶ τοῦ ἀκαταστάτου) Ἱμερ. 2) Ὁ μὴ ἐστεγασμένος Καλαβρ. (Μπόβ.)

ἀποσκεπέα ἢ, Κάρι.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀποσκεπῇ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έα, δι' ἣν ἰδ. -εᾶ.

Τόπος ὑπήνεμος.

ἀποσκεπῇ ἢ, ἁμάρτ. ἀπουσκιπῇ Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. σκεπῇ.

Τόπος προστατευόμενος ἀπὸ τὴν βροχὴν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Ναύπακτ.)

ἀπόσκεπος ἐπιθ. ΚΠαλαμ. Τάφ. 2 48 ΣΣκίπη Σερεν. λουλουδ. 48.

Τὸ μεσν. ἐπιθ. ἀπόσκεπος.

1) Ὁ ἄνευ σκέπης, ἀκάλυπτος ΣΣκίπης ἔνθ' ἄν.: Ποίημ. Θὰ κλαῖνε ἀπόσκεποι οἱ λαλέδες, | 'ς τὸν ἄνεμον τὸν παγερὸ οἱ μενεξέδες καὶ οἱ πανσέδες.

Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. Η 6704 (ἔκδ. J.Schmitt) «ἐπεὶ ἂν μισέψουν ἀτεκεῖ κι ἀφήσουσιν τὸν τόπον | ἀπόσκεπον κι ἀφύλαχτον θέλουν ἔλθει οἱ Ρωμαῖοι». Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Μακεδ. (Καστορ.) 2) Ὁ ἀπὸ τοῦ ἀνέμου προστατευόμενος ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ποῦ λιμάνι ἀπόσκεπο | 'ς τὴ μαύρη ἀνεμοζάλη,

ποῦ καὶ ξερολίθαρα | νὰ βρῶ γιὰ προσκεφάλι;

ἀποσκέπω Χίος

Τὸ μεταγν. ἀποσκέπω.

Προσέχω, ἐπιτηρῶ, φυλάττω: Ἀπόσκεπε τὰ ζᾶ, γιὰτι θὰ φύγω γῶ. Συνών. ἀποσκεπάζω 3.

